

med spørgsmålet om det at tale dansk i øvrigt. Jeg mener, det under alle omstændigheder er meget vigtigt, at kommunerne lever op til deres forpligtelse til at give tidlig sprogstimulering og til at sikre, at der er en sådan undervisning i dansk, at børnene taler dansk på en sådan måde, at de enten i modtageklasser, eller når de direkte begynder i folkeskolen, kan tale dansk på et sådant niveau, at de kan følge undervisningen og dermed få det fulde udbytte af den.

Spørgsmålet om modersmålsundervisning, som jo er obligatorisk for kommunerne, men et tilbud til elever og forældre, synes jeg er principielt afgørende i forhold til det faktum, at der er mennesker i Danmark, som nok har dansk som nationalsprog, men som har et andet modersmål i rent bogstavelig forstand, fordi det jo stadig væk er sådan, at der fødes børn af forældre, som er født i Danmark, men som har et andet modersmål, fordi der f.eks. måske i 1980'erne var en mindre optagethed af at sikre tilbud til disse børn.

Jeg synes, at modersmålsundervisningen skal kvalificeres, sådan at den understøtter folkeskolens undervisning i det hele taget, og at den kompetence, det er at mestre f.eks. også arabisk og urdu på højt niveau, bliver en kompetence, som det danske samfund også kan drage fordel af.

Frank Dahlgaard (UP):

I et af ministerens svar før nævnte ministeren, at for de såkaldt tosprogede er dansk andet-sproget. Var det rigtigt? Hørte jeg rigtigt, at dansk i Danmark er andetsprog? Er det betegnelsen i dag? Og vil ministeren bringe det i overensstemmelse med fornuften, at det må være dansk, der er førstesproget for dem, der bor, lever og vokser op her. det er den ene ting.

Den anden ting: betegnelsen tosproget, er den ikke efter ministerens opfattelse fuldstændig vildledende, for er der tale om mennesker eller børn, der kan to sprog, er der jo ikke noget problem på det område? Er det ikke sådan, at det, man i dag ifølge myndighederne skal kalde tosproget, er folk, som er fremmedsprogede – det er der jo ikke noget galt i, medmindre man er faldet som offer for sine egne fordomme – eller kan lidt dansk og lidt tyrkisk, eller hvad det nu er? Men tosproget er det vel ikke, for så er det jo ikke noget problem.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg mener, at spørgsmålet bygger på en, hvad skal man sige, overbetoning af et rent sprogligt forhold, som forholder sig til virkeligheden, nemlig at en lang række børn lærer dansk som det andet sprog i rækkefølgen af sproglig indlæring, fordi det sprog, deres mor og deres far taler i hjemmet, er det sprog, som de lærer som det første, og det er et andet sprog end dansk. Derfor bliver dansk det andet sprog, de lærer, ikke som et fremmedsprog, men som det andet sprog i rækkefølgen af sprog, de lærer.

Derfor synes jeg, at diskussionen om dansk som andetsprog er forholdsvis ideologisk præget og har meget lidt med virkeligheden at gøre.

Det andet er, at det selvfølgelig er afgørende at sikre, at de reelt er tosprogede. Vi har lige diskuteret, om det ikke ville være en stor fordel, at alle danskere var tosprogede med dansk og engelsk, dansk og tysk og så fremdeles. Vi mener også, det ville være en styrke for det danske samfund at sikre, at der er nogle, der taler dansk og arabisk, dansk og urdu og så fremdeles.

Forudsætningen er naturligvis, at undervisningen i dansk er sådan, at de kan være en del af det danske samfund som fuldgældige, dansk-talende medlemmer. Jeg mener, realiteten for hovedparten af den gruppe, vi taler om, er, at de er tosprogede, og at de taler dansk på et fornuftigt niveau.

Hans Christian Schmidt (V):

Har ministeren tillid til, at kommunerne er i stand til at vurdere de tiltag, der skal til, og er ministeren dermed enig i, at man kunne ophæve den obligatoriske modersmålsundervisning?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt at ophæve den obligatoriske modersmålsundervisning. Jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt at udvikle den sådan, at dens kvalitet og dens form understøtter folkeskolens generelle arbejde med at sikre børnene gode kvalifikationer.

Med hensyn til kommunernes evne og vilje til at løfte integrationsindsatsen mener jeg, at den diskussion, som vi har for nærværende både her og i dagspressen, tyder på en meget stor optagethed af at sikre, at de, som er her, og de, som kommer hertil med en anden bag-